

Kammarrätten

Rättsfall

Utlandsresor

1. TN taxerade ett A/B i trävarubranchen år 1960 enligt avgiven deklARATION.

Hos MKPN yrkade AO att bol. skulle förvägras avdrag med 14.414 kr för resekostnader för en son till en av huvudintressenterna i bol. AO yttrade. Beloppet utgjorde ersättning för en av sonen företagen resa till utlandet. Han torde inte ha avslutat sina studier vid tiden för resan och syntes ej ha fått någon avlöning eller annat arvode från bol., varför något anställningsförhållande inte torde ha förelegat mellan honom och bol. Vidare hade framkommit att många års praktik krävdes för att bli insatt i branschen.

MKPN biföll yrkandet.

Hos KR yrkade bol. taxering enligt deklARATIONEN samt anförde. Bol. hade funnit det förenligt med sina intressen att låta en representant för sig besöka olika länder för att där undersöka möjligheterna och förutsättningarna för nya och större inköp från bol. Denne hade också flera månader innan resan anträtts satt sig in i bol:s verksamhet. Sålunda hade han tagit del av bol:s korrespondens med agenter, kunder och olika förbindelser och kontakter i utlandet samt genom diskussioner med bol:s ledning informerats för att på bästa sätt verka för bol.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 21/12 1966).

2. En arkitekt L — vilken bl a drivit rörelse i form av arkitektverksamhet — hade deltagit i en gruppresa under 1962 till Fjärran Östern. Resan, som anordnats av arkitekternas intresseorganisation och angivits vara en studieresa, hade räckt en månad och medfört kostnader om cirka 7.500 kr.

Vid beräkning av inkomst av rörelse yrkade L i sin deklARATION 1963 avdrag med 4.000 kr av resekostnaderna.

Då TN inte medgav avdraget, hemställde L hos PN om taxering enligt deklARATIONEN.

TI yttrade. Resan hade inte visats äga sådant samband med arkitektverksamheten, att resekostnaderna till någon del kunde anses utgöra driftkostnad i rörelsen. Omständigheterna syntes närmast tala för att fråga varit om en sällskapsresa för nöje och rekreation.

PN avslog L:s yrkande på av TI anförda skäl.

Sedan L avlidit fullföljdes hans talan i KR under hänvisning till resedeltagarna tillhandakomna prospekt och program varav framgick resans karaktär av studieresa, samt till att L:s deltagande i resan huvudsakligen var föranlett av vissa pågående och ännu inte påbörjade uppdrag — företrädesvis byggnader för undervisningsändamål, bostäder, idrottsanläggningar och trädgårdar. Vidare framhölls att det studium L fick tillfälle ägna sig åt under resan tillsammans med övriga arkitekter och konstnärer i gruppen samt

utländska kolleger, medförde, att han erhöill impulser, som var utomordentligt värdefulla för utförande av hans uppdrag i Sverige.

I sitt utslag fann KR resan ha haft sådant samband med L:s arkitektverksamhet, att avdrag borde medgivas med yrkade beloppet 4.000 kr. (KR:s utslag den 9/12 1966).

3. N — innehavare av en bilskola — hade vid beräkning av nettointäkt av rörelsen i sin deklaration 1964 tillgodofört sig avdrag för resekostnader med 4.380 kr.

TN medgav avdraget.

TI yrkade hos PN, att N skulle förvägras avdraget och anförde. Resekostnaderna avsåg utgifter med anledning av N:s deltagande i en av bilskoleägarnas intresseorganisation anordnad studieresa till USA. Av reseprogram framgick att vad som under resan inhämtats eller iakttagits väl kunde vara av visst intresse för N i dennes egenskap av lärare vid en dyl. skola, men att resan dock inte haft sådan betydelse för rörelsen, att resekostnaderna till någon del kunde hänföras till avdragsgilla driftkostnader.

N genmälte. Studieresan hade avsett att undervisa bilskoleägarna om de problem, som uppstått i ett land med högertrafik, att informera om olika trafiksystem och om säkerhetsutbildning för bilförare samt att utbyta erfarenheter med utbildnings- och trafiksäkerhetsexperter. Studieresan hade tillkommit med anledning av den planerade omläggningen till högertrafik i Sverige, som skulle ske 3/9 1967. Anledningen till att USA valts såsom studieobjekt berodde inte på avsikter att företaga någon kombinerad studie- och semesterresa utan på att i

Europa inte fanns något land med samma framtida trafikintensitet och samma tekniska inriktning i problemlösningsfrågor som Sverige.

PN biföll TI:s talan, enär ifrågavarande utgifter inte kunde hänföras till avdragsgilla driftkostnader i rörelsen.

Hos KR yrkade N att erhålla avdraget ifråga.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 30/11 1966).

4. Fabrikören Ö ägde — jämte sina båda barn — samtliga aktier i ett A/B inom den mekaniska branschen.

Till av Ö i hans deklaration 1965 uppgiven lön å 55.000 kr från bol. hade TN lagt 8.326 kr, avseende hos bol. bokförda kostnader i samband med hans deltagande i en amerikaresa under tiden den 2— den 23 maj 1964, anordnad av en intresseorganisation.

Hos PN yrkade Ö att inte bli beskattad för beloppet 8.326 kr och anförde bl.a. följande. Bol. hade inte några export- eller importaffärer med USA. Syftet med resan hade ej heller varit att försöka etablera dyl. affärer. Bakgrunden till resan, som var en sällskaps- och studieresa, hade varit att bol. planerat en relativt stor verkstadsutbyggnad. Ö hade erhållit många värdefulla idéer, ägnade att väsentligt rationalisera och förbilliga produktionen.

PN avslog Ö:s talan och yttrade. Enligt företedd deltagareförteckning hade företrädare även för andra branscher än den bol arbetade i — såsom värme och sanitet, biltillbehör och möbler — deltagit i resan. Studiebesöken hade i allt väsentligt koncentrerats till tiden den 11— den 15 maj. I övr. fick resan i huvudsak anses ha ägnats åt sightseeing

med besök av olika turistattraktioner. Såvitt Ö uppgivit hade några affärsförbindelser med USA inte etablerats vare sig före eller efter resan. Emellertid torde vad som kunnat iakttagas eller inhämtas under resan ha varit av visst intresse för honom i hans egenskap av fabrikör. Han hade dock inte visat, att resan haft ett sådant samband med eller haft sådan betydelse för hans verksamhet och inkomstförvärv, att kostnaderna helt eller delvis kunde hänföras till kostnader för resor i tjänsten eller eljest till kostnader för fullgörande av tjänsten.

Hos KR fullföljde Ö sin talan.

KR: ej ändring (KR:s utslag den 26/1 1967).

Jfr. RÅ 1966 Fi 226 (SN 1966 s. 357) resa till Paris av fabrikör med egen rörelse avseende trikåtillverkning; RÅ 1966 Fi 500 (SN 1966 s. 447) resa till Mexiko, Cuba och USA av arkitekt med egen arkitektverksamhet och hans hustru som var konstnärinna, RR:s utslag 13/12 1966 resa till USA av företagsledare (son) och grundare (farf. 1899) i Accumulatorfabrik; RR:s utslag 13/12 1966, resa till USA av VD i skoaffärskedja; RR:s utslag 21/2 1967, resa till Fjärran Östern av dir.ass i kaffebranschen, RR:s utslag 21/2 1967, resa till USA av VD i större blomsterodling.

Avdrag med anledning av nedsatt skatteförmåga

K hade under år 1964 för sin 77-åriga sjuklige och medellöse faders hemresa från USA utgivit 2.500 kr. Resan hade föranletts därav att fadern enligt meddelande från utrikesdepartementet svårt insjuknat (lunginflammation).

TN medgav K — som i sin deklaration

1965 uppgav en inkomst av tjänst till 17.057 kr men ej redovisade någon behållen förmögenhet — avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga med 2.500 kr till följd av utgiften för faderns resa.

PN — varest TI yrkade, att K skulle förvägras avdraget — biföll yrkandet, därvid PN yttrade. PN finner kostnaden inte vara av den storleksordning i förhållande till K:s inkomster, att skatteförmågan kan anses ha blivit väsentligen nedsatt.

Hos KR hemställde K om avdrag med nyssnämnda belopp under framhållande bl a att han hade hustru och fem barn att försörja samt stora skulder på sin bostadsfastighet.

KR, som med hänsyn till i målet upplysta omständigheter ansåg K:s skatteförmåga ha varit väsentligen nedsatt på grund av kostnaden för fadern, fastställde TN:s beslut. (KR:s utslag den 9/11 1966.)

Tillämpning av förordningen den 24 februari 1967 om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten. (Prop. 1967: 10; SFS 44)

1. Ett A/B i trafikbranschen avsåg att under 1967 uppföra en hall för service och uppställning av bol. tillhöriga omnibussar. Bol. som från länsarbetsnämnden inhämtat att igångsättningstillstånd för byggnadsprojektet inte fordrades, anhöll hos LS om besked, huruvida investeringsavgift enligt förordningen om investeringsavgift skulle erläggas för byggnationen.

LS yttrade. Jml 1 § första st nämnda förordning skall för byggnadsarbete som igångsattes under tiden 1/3 1967 — 30/9 1968, investeringsavgift erläggas till staten om arbetet avser bl. a. bensinstation, reparationsverkstad för motorfordon, parkeringshus eller sådan parkeringsan-

läggning, som ej inrättas i anslutning till ny bostadsbebyggelse. LS finner att den hall för service och uppställning av omnibussar som bol avser att uppföra är att hänföra till anläggning, för vilken investeringsavgift skall erläggas. LS beslutar därför att byggnadsarbetet skall vara avgiftsbelagt enligt förordningen.

Hos KR hemställde bol om befrielse från skyldigheten att erlägga investeringsavgift.

I sitt utslag anförde KR. KR finner, att den av bol. planerade byggnaden, som är avsedd att nyttjas uteslutande för bol:s egna fordon, ej är att hänföra till sådant parkeringshus eller sådan parkeringsanläggning för vars uppförande investeringsavgift skall erläggas, samt att byggnaden ej heller av annan grund tillhör de objekt, för vilkas uppförande investeringsavgift skall utgå. På grund härav förklarar KR bol icke skyldigt erlägga investeringsavgift för byggnadsarbetet. (KR:s utslag den 3/5 1967).

2. Ett A/B i hotellbranschen avsåg att under 1967 uppföra ett antal radhus i anslutning till sitt hotell. Radhusen skulle uthyras på s. k. halvpension. Bol anhöll hos LS att LS jml 4 § andra st förordningen om investeringsavgift skulle meddela beslut, huruvida byggnadsarbetet var avgiftsbelagt eller inte.

LS fann byggnaderna vara att hänföra till bostadshus avsedda uteslutande för fritidsändamål, och förklarade på grund därav byggnadsarbetet avgiftsbelagt enligt 1 § samma förordning.

Hos KR yrkade bol att byggnadsarbetet inte skulle avgiftsbeläggas.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 11/5 1967).

3. I avsikt att främja den norrländska turistnäringen hade inom en kommunalstyrelse planer uppkommit att anordna en släplift. Kommunen anhöll hos LS om besked huruvida uppförandet av släpliften var avgiftsbelagt eller ej enligt förordningen om investeringsavgift.

LS fann byggnadsföretaget hänförligt till den kategori av byggnadsarbeten som i 1 § första st samma förordning betecknats såsom sporthall eller annan idrottsanläggning, och förklarade på grund därav byggnadsarbetet avgiftsbelagt.

Hos KR yrkade kommunen, att byggnadsarbetet inte skulle avgiftsbeläggas.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 11/5 1967).

4. En förening, som på en campingplats till den kategori av byggnadsarbeten som i 1 § första st samma förordning betecknats såsom sporthall eller annan idrottsanläggning, och förklarade på grund därav byggnadsarbetet avgiftsbelagt.

LS, som fann stugorna uteslutande vara avsedda för fritidsändamål, förklarade att investeringsavgift skulle erläggas.

Hos KR yrkade föreningen befrielse från avgiften.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 17/5 1967).